

Hylli i Dritës

Ubi Spiritus Domini, ibi libertas.

(II. ad Cor. III. 17).

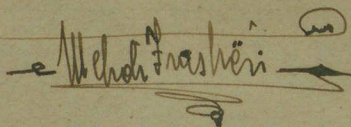
1. Problemi i edukatës së soçme	Fq. 329
2. Karakteri i Letratyrës kombtare	" 337
3. Per Historin e Alfabetit Shqyp	" 341
4. Nder bjeshkë f' ona ...	" 351
5. Marimi i jetës e nieri	" 358
6. Ager Isvan Aga	" 362
7. Nder gjurmimet e veprimit të „De Propa- ganda Fide“ në Balkan	" 374
8. Nji Rival i Skanderbegut	" 385
9. Piksime estetike mbí zëje të fjalës	" 395
10. Bjeshkët e Shqypnis	" 406
11. Shqypnija Katolike në vjetë 1671	" 410
12. Mirðita	" 425
13. Biblioteka e „Hyllit“	" 432
14. Quo vadis...? — 7-8.	" 49

PATIMTARVE:

U a vonuem, si nder vjet tjera, ket numer, qi, sikuer shifet edhe prej syprinet e prej jo mâ pak se 120 faqeve shtyp, vien per dy numra Korrik-Gusht: e ktê e bâmë per me i lânë në pushim të merituem bashkëpuntorët t' onë nder kto muejë lirimesh.

Të mirë u pashim, prà, në Shtatuer.

Problemi i edukatës së shoqme.

Fati i një komit rrjedhë kryekreje prej breznís së ré. Nuk ká shtet sado të vogel, i cilli të duej me i dhânë ndojfarë perparimit vendit të vet, e mos të merret pak a shumë me çash-tje edukate: qiten të perkohshme, shkruhen libra, bâhen programe të reja vetun se si mund i sugurojn vedit, mas rrethana-ve të kohës e të vendit, një brezní qi të jét nami e ndera e vendit. Por mjerisht jo gjithmonë i a duelen qellimit të vet, — sadoqi ndoshta edhe pá faj ndo 'i herë — e kta ndolli pse shpesh herë në perpilim të ktyne veprave, kjén frymzue ja prej parimeve të kqija, ja mostjeter jo krejt të sugurta, prandej gjithmonë të rrezikshme e të damshme.

Parimet e edukatës rrodhen gjithmonë prej parimeve mendore, pse tuej kënë edukata një dije praktike, ligjët e saja nuk jânë tjetër veçse zbatimi i ideve e i parimeve të mendes; kndej kuptohen rrymët e ndryshme gjatë shekujve në lamë t' edukatës.

Kush e muer nierin vetun si një frymuer, diç mâ të sqet se tjerët, prandej në parime t' edukatës e lodhi mendin vetun se si mund t' i delte me bâ nierz të fortë e me muskulaturë të qindrueshme, thue se do t' u rritëshin nierzt ja per me u xânë vendin mâ vonë qeve në laver, jase me u shndrue me kual per me ngrehë kund ndo 'i karro. Por, desht Zoti, e nierzt u ngîn mjaft me utopí të materjalizmit e të pozitivizmit e na shohim ditë per ditë, kabë mendet, të metuna të paknaquna nen peshë të landës, sot po kerkojn shtigje tjera per me kondendue hovet e shpirtit të tyne. — Do tjerë, tuej besue vetun çka maja e hundës së tyne mujte me prekë,

